

- 2) Igazolhatatlan módon kedvezőtlenebb helyzetbe hozza-e valamely más tagállam állampolgárait az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint csak a saját állampolgárok nem adhatók ki az Unión kívülre büntetés-végrehajtás céljából? Végrehajtással kapcsolatos esetben is alkalmazandók-e azok az uniós jogi mechanizmusok, amelyek révén egy önmagában jogszerű cél kevésbé korlátozó módon érhető el? Milyen választ kell adni a kiadási kérelemre, ha arról ilyen jellegű mechanizmusokat alkalmazva tájékoztatták a másik tagállamot, amely azonban például jogi akadályok miatt nem tesz intézkedéseket saját állampolgárát illetően?

⁽¹⁾ 2016. szeptember 6-i ítélet, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630.

A Supremo Tribunal de Justiça (Portugália) által 2017. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Virgílio Tarragó da Silveira kontra Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

(C-250/17. sz. ügy)

(2017/C 239/38)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal de Justiça

Az alapeljárás felei

Felperes: Virgílio Tarragó da Silveira

Alperes: Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell e értelmezni a 2000. május 29-i 1346/2000/EK rendelet ⁽¹⁾ 15. cikkében előírt szabályt, hogy annak hatálya alá tartozik a valamely tagállami bíróság előtt folyamatban lévő olyan eljárás, amelyben azt kérik, hogy kötelezzék az adóst a szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződés értelmében fennálló pénztartozás megfizetése kötelezettségének teljesítésére, valamint az említett kötelezettség nemteljesítése okán pénzbeli kártérítés megfizetésére, figyelembe véve, hogy a) az adós fizetéseképtelenségét másik tagállam bírósága előtt indított eljárásban állapították meg, és b) a fizetéseképtelenség megállapítása az adós teljes vagyonára kiterjed?

⁽¹⁾ A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet (HL 2000. L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.)

A Symvoulío tis Epikrateias (Görögország) által 2017. május 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE) kontra GNA „O Evangelismos – Ofthalmiatreio Athinon – Polykliniki” Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas”, Geniko Oykologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK), „Oi Agioi Anargyroi”

(C-260/17. sz. ügy)

(2017/C 239/39)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Symvoulío tis Epikrateias

Az alapeljárás felei

Felperes: Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE)

Alperesek: „O Evaggelismos – Ophthalmiatreio Athinon – Polykliniki” Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas”, Geniko Okgologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK), „Oi Agioi Anargyroi”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2014/24 irányelv⁽¹⁾ 10. cikkének g) pontja értelmében a szerződés „munkaszerződéssé” történő minősítéséhez elegendő-e, ha az alkalmazotti jogviszonyt rögzítő munkaszerződésnek tekinthető, vagy e szerződésnek különös jellemzőkkel kell rendelkeznie (például a munka jellegét, a szerződéskötés körülményeit, a pályázók képesítését és a pályázók kiválasztására irányuló eljárás elemeit illetően) oly módon, hogy az egyes munkavállalók kiválasztása a munkáltató egyéni megítélésének és a munkavállaló személyiségének a munkáltató általi szubjektív értékelésének eredménye? A 2014/24 irányelv 10. cikkének g) pontja értelmében vett „munkaszerződésnek” tekinthető-e az objektív kritériumok, így a pályázó munkanélküliségének időtartama, a korábbi tapasztalat vagy a kiskorú gyermekek száma alapján, az igazoló dokumentumok formális ellenőrzését követően és a fenti kritériumoktól függően előre meghatározott eljárás szerint rangsorolási pontokat rendelő, határozott idejű, a 4430/2016. sz. törvény 63. cikkében foglalthoz hasonló munkaszerződések?
- 2) A 2014/24 irányelv rendelkezései (az 1. cikk (4) bekezdése, a 18. cikk (1) és (2) bekezdése, a 19. cikk (1) bekezdése, a 32. és az 57. cikk az (5) preambulumbekkezdéssel összhangban értelmezve), az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezései (a 49. és az 56. cikk), valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának rendelkezései (a 16. és az 52. cikk), továbbá az egyenlő bánásmód, az átláthatóság és az arányosság elve alapján a közigazgatási hatóságok közérdekű feladataik ellátása érdekében igénybe vehetnek-e a közbeszerzési szerződésektől eltérő más eszközöket is, a munkaszerződéseket is beleértve, és esetlegesen mely feltételek mellett, amikor ezen igénybevétel nem hoz létre egy közszolgáltatást nyújtó állandó szervezetet, hanem arra – amint az a 4430/2016. sz. törvény 63. cikkében foglalt esetben – meghatározott ideig és kivételes körülmények kezelése érdekében kerül sor, illetve a verseny hatékonyságára vagy a közbeszerzési szerződések piacán működő vállalkozások tevékenységének jogszerűségére visszavezethető indokok alapján? Az olyan indokok és körülmények, mint például a közbeszerzési szerződések akadálytalan végrehajtásának lehetetlensége, vagy a közbeszerzési szerződéssel elérhetőnél nagyobb gazdasági haszon elérésére való törekvés olyan kényszerítő közérdekű indokoknak tekinthető-e, amelyek igazolják egy olyan intézkedés elfogadását, amely a vállalkozási tevékenységet terjedelme és időtartama tekintetében súlyosan korlátozza a közbeszerzési ágazatban?
- 3) Az alapeljárásban megtámadott határozatokhoz hasonló olyan hatósági határozattal szemben, amely a 2014/24 irányelv hatálya alá állítólagosan (például „munkaszerződés” jellege miatt) nem tartozó szerződésre vonatkozik, kizárt-e a 89/665 irányelv szerinti, annak hatályos 1. cikkében meghatározott bírói jogvédelem, amikor az a gazdasági szereplő terjeszt elő keresetet, akinek jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy számára azonos tárgyú közbeszerzési szerződést ítéljenek oda, és azt állítja, hogy jogellenesen nem hajtották végre a 2014/24 irányelvet abban a meggyőződésben, hogy annak alkalmazását mellőzni kell?

⁽¹⁾ A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 65. o.)

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2017. május 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce kontra TUIfly GmbH

(C-274/17. sz. ügy)

(2017/C 239/40)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce